

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 6 gld.,
za četrt leta 3 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 232.

V Ljubljani v četrtek, 4. decembra 1884.

Tečaj I.

„Non possumus!“

I.

Kak pomen imate dandanes svetopisemski besedi, kateri smo na čelu postavili temu članku? Kadar je rabiš, označiti hočeš z njima tesnosrčno trmoglavost, katera niti za las ne odneha od svojih takozvanih „principov“, dasi je prepričana, da s svojo „doslednostjo“ žali obstoječe zakonito in naravno pravo ter z nogami gazi vse obzire, koje vežejo večino manjšini nasproti.

Non possumus dejala je tudi večina ljubljanskega mestnega odbora, ko je bilo na dnevnem redu vprašanje o ustanovitvi nemške šole v glavnem mestu vojvodine kranjske. Večina sicer ni bila izdatna; oglejmo si številke, na tehtnico položimo imena in skoro bomo trdili, da niti večine bilo ni. Kajti med vsemi tridesetimi odborniki, iz katerih je sestavljen mestni zastop ljubljanski, našla se je le deseterica, katera je pritrdila nasvetom šolskega odseka. Mnogo odbornikov smo pogrešali v tej prevažni seji. Deloma jim je v zadnjem času minulo veselje, udeležiti se malo plodovitega zborovanja v današnjih razmerah, deloma so se baje bili zbal nestrpnega strankarskega terorizma. Od navzočih glasovalo je za zmerne nasvete dr. Bleiweisa sedem izkušenih, dobro znanih rodoljubov, med njimi poleg predlagatelja dr. Bleiweisa vrli predsednik narodne trgovinske zbornice Kušar, vzgledni deželni odbornik Murnik, podžupan ljubljanski Petričič, stari poštenjak Pakič in znana narodnjaka gospoda Ničman in Žužek. Tej manjšini nasproti celó večina ni bila po vsem jednih mislij. Umirovljeni poveljnik radikalnih frondeurjev, g. dr. Zarnik,

bil je tega mnenja, naj se takoj na dnevni red prestopi preko tega vprašanja. Čemu razgovor, čemu obširno poročilo? Glasilo se je njegovo umovanje. In kedo se bode čudil temu apokalyptičnemu razodetju?! Saj ga poznamo, gospoda doktorja, in dobro vemo, da poročila kovati, suhoparne akte prebirati izven njegovega odvetniškega posla mu nikdar ni bilo v posebno veselje. Dr. Zarnik je menda s pridom uže v mladih letih bil čital Goethejevega „Fausta“ ter iz njega si je izvolil devizo:

„Denn so ein Kerl, der speculiert,
Ist wie ein Thier auf dürrer Haide...“

Logična metoda vsekako, dnevni red *sans phrase*, in toliko pripravna! Žal, da se je le trojica zjedini v Zarnikovem svetu; drugim pristašem radikalne večine je vender presedala milovanja vredna nagota tega dnevnega reda in tedaj so mu obdali suha ledja s prozornim pajčolanom Tavčarjevih sofizmov. In tako so ga poslali med nehvaležni svet, oznanjevat pravicoljubje slučajne večine ter proslavljat bistroumnost svojega mojstra in gospodarja!

Non possumus! vskliknila sta z jeznim glasom dr. Tavčar in g. Ivan Hribar, in s tem klasičnim izrekom pobijala in uničila sta odlok deželnega šolskega sveta ter naredbo vis. naučnega ministerstva. Izzvala sta v istini negativen sklep mestnega odbora, katerega mi sicer živo obžalujemo. Toda mi smo morda pristranski sodniki v tej zadevi in ostra naša sodba o teh gospodih in njihovih tovariših utegne marsikomu biti sumnjiva. Pustimo tedaj čisto na stran koragete tega igrokaza, delujoče osebe, ter omejimo se zgolj na to, kar zakon ukazuje, na to, kar terjaja navadna pravica in občna korist ljubljanskega mesta kakor tudi slovenskega naroda sploh.

Mestni zastop ljubljanski sklenil je tedaj *per majora*, da „za sedaj ne bode ustanovil niti samostojne ljudske mestne učilnice z nemškim učnim jezikom niti nemških paralelk na uže obstoječih ljudskih mestnih učilnicah.“ In kaj poreče k temu šolski zakon, kateri je vender tudi pravokrepčen za ljubljansko mesto? § 1. dež. šolske postave z dné 29. apr. 1873 (dež. zak. šte. 21) določuje v soglasji s § 59. drž. šolskega zakona z dné 14. maja 1869, da je javno ljudsko šolo ustanoviti povsod, kjer biva po povprečnem številu petih let v okrožji jedne ure vsaj 40 za šolo godnih otrok. To določbo pojasnovali so ukazi ministerstva in mnogobrojne razsodbe upravnega sodišča v tem zmislu, da se pri številjenji takih otrok ni čisto nič ozirati na obstoječe zasebne šole. V pravdi učne uprave zoper brnsko mesto je upravno sodišče celó razsodilo, da tudi obstoječe vadnice nikakor ne zmanjšajo dolžnosti dotične mestne občine, preskrbeti potrebne šole česki manjšini. Jasno kakor beli dan je tedaj, če imajo ljubljanski Nemci po povprečnem številu petih let vsaj 40 otrok, dolžnih šolo obiskati, potem imajo postavno pravico, zá-se zahtevati samostojno javno ljudsko šolo.

Ali radikalni statistiki dvojijo, da se v Ljubljani nahaja toliko število nemških, za šolo godnih otrok ter se upirajo zlasti na to, da se nekateri — ne vsi — izkazi mestnega šolskega sveta naslanjajo le na povprečno število treh, a ne petih let. Da se je pri zadnjem ljudskem številjenji prijavilo nad 5600 ljubljanskih prebivalcev z nemškim občevalnim jezikom, toliko tedaj, kolikor znaša število duš v Kranji in Škofji Loki

samem sebi!“ je ameriansko găslo. Ta dovršeni egoizem pa ima za seboj ono velikansko v zgodovini držav dosedaj še nepoznano izprijenost, ki se nahaja povsod pri revežih in bogatinah, surovih in olikanih. Država odira se od vseh strani, kjer se ji le more do živega, odirajo jo posamezni in cela društva, odirajo jo uradniki sami vsak po svoji moči. Znano je, s kakošnimi strastmi se spremljajo amerianske volitve. Politična zavest amerianskih državljani, njihova nikoli utrujena skrb za vzdržanje neomejene svoje svobode potiskajo Amerikance k hišam za volitve; in tujec vidi le to hvalevredno stran. A volitve imajo še drugo, ki pa je zelo umazana. Amerianski se da voliti na pr. v kongres, za mestnega svetovalca, gouverneurja itd., dobro vedo, da ne bi zadel v Kaliforniji pri največji sreči na tako bogato žilo. Ne da bi se državni posli dobro plačevali, plača kongresnih udov je celo nizka. Na prvi pogled bi jih človek skoro v jedno vrsto stavil z navdušenimi grškimi in rimljanskimi domoljubi, kjer so si najglasovitejši možje šteli v čast in srečo, če so mogli položiti na domovinsk žrtvenik dušo in telo. Tacega moža bi v Ameriki v blaznico vtaknili. Za vilino agitacijo izmečejo se velikanske svote. Uže v majhnem mestu potrosi kandidat za kongres 5000 do 10000 dolarjev. Marsikak kandidat po končanih volitvah nima niti toliko, da bi si smodko mogel kupiti, ker volitev stane mnogokrat tudi več, 30- do 50000 dolarjev. Posameznik teh

Listek.

Yankees.

Spisal Ivan Vrhovec.

(Konec.)

S temi samosvestji v zvezi je v Evropi nepoznana samostalnost in skoro neumljiva predrznost pri raznovrstnih podjetjih. Skoro bi se smelo reči, čim predrznejša je kaka stvar, tem rajši se je Amerikanec loti, ker baš pri predrznih podjetjih se mošnjice najurneje polnijo, o predrznosti pa so različnih misli. Le ta izgubil je pri kacam predrznem poskusu morda vso s težkim trdom pridobljeno imovino, kar pa njegovega soseda ne vstraši, da ne bi se stvari tam lotil, kjer je njegov sprednik ponesrečil se. Dostikrat si je pri tacom poskusu sam sebi pripuščten, pazi naj sam, kako se bo izmotal iz teh klešč; če obeta poskus izgubo, oziral se bo v zadregi zastoj po prijatelju rešeniku.

Mesta, kjer bi se meščani tako malo drug za drugega brigali, ga skoro ni nikjer, kakor je New York. Tu stanuješ lahko leta in leta in vender si osamljen in nepoznan, dostikrat celo ne veš, kdo je tvoj sosed. New-Yorčan je le sam sebi na mari, vse drugo mu je poslednja briga. Prijateljstvo se malo pozna. Trgovci ogiba se trgovca; kljub največji pazljivosti znala bi mu morda vender uiti kaka

nepremišljena beseda, škodljiva njegovi trgovini. Ljudje se shajajo sicer pri veseljah, na železnica, ladijah, na cesti, a malobesedni so; kadar se v novič srečajo, se uže več ne poznajo. Tuji so si, kakor bi se svoje žive dni še ne bili videli. Zjutraj so se na tem koncu mesta morda več ur razgovarjali, popoldne se na drugem koncu uže več ne poznajo. V vas drug k drugemu ne hodijo in če sta trgovca tudi v trgovski zvezi, njihovi družini se gotovo ne poznati, dostikrat se ne vesta, kje stanuje eden ali drugi, če sta oženjena, če imata otroke itd. Družinske in trgovske zveze so si po polnem navskriž. Prigodilo se je ne jedenkrat, da so se gospodje in gospé shajali leta in leta v kakem zabavljišči, seznanili pa so se še le v Berlinu, Parizu, na Dunaji, v Kairi ali Jeruzalemu, ker v teh krajih veje drugačen prijetnejši duh. New-Yorčan pozna redko kdaj svoje sosede, dostikrat ne vé, da imajo mrliča ali ženitovanje v hiši. Za radovednost je malo kje tako malo prostora. Vsak živi sam ter koraka svojo pot kakor vé in zna in kdor si najbolje dalje pomaga, velja največ. Prvi je, kdor si je priboril najboljši prostorček, kdor si je odprl naj izdatnejše vrlece do bogastva. Človeka sodi Amerikanec zgolj po njegovi praktični strani, ne meneč se za njegovo poštenje ali nepoštenje, ali je sicer bedak ali bistra glava, surovin ali olikanec, da si le zna mošnjo polniti.

„Ljubezen do bližnjega pričenja se pri

skupaj — to nikakor ne moti njih preširnega samosvestja. Recimo, da se je morda urinil v gori navedeno število marsikedo, kateremu je zibelka tekla v kakem slovenskem selu ter ne pod hrasti tevtoburške goščave, priznajmo, da marsikomu izmed tega broja klasično slovensko narečje, kakor se razlega ob bregovih temnozelenih Ljubljane, gladkeje teče nego prisiljena nemška govornica — vendar ne more nikdo zanikati, da, če tudi odbijemo vse te dvojljive elemente, vendar še ostane dovolj nemškega življa, dovolj nemških, za šolo godnih otrok, ne le za enorazrednico, temveč tudi za štirirazredno ljudsko šolo. Ako je le konstatovati minimalno število otrok, potrebnih za ustanovitev javne ljudske šole, potem je čisto odveč, iskati jih po povprečnem številu zadnjega petletja. Da je vsaj 40 za šolo godnih nemških otrok v Ljubljani — o tem ni treba nobenih dokazov, nobenih preiskovanj, to je tako jasna resnica, tako nedotakljiv faktum, kakor je faktum, da Ljubljana ne leži na kakem Jupitrovem mesecu ter da se Ljubljana ne izliva v Amarenski veletok. Zahtevati v to svrhu še petletni povprečni račun, utegne biti prav primerna rabulistična zvijačica, dokaz mirnega mišljenja, dokaz, da se z naše strani spoštuje postava in pravica, katero smo tolikrat glasno reklamovali za sé in za svoje rojake, tak dokaz gotovo ni!

Da se slučajna večina ljubljanskega mestnega zastopa čisto nič ni ozirala na prošnje 114 ljubljanskih Nemcev, kateri zahtevajo šolo z nemškim učnim jezikom za 202 nemških otrok, da tudi izkazi mestnega šolskega nadzornika, v kojih se izračuna 342 šolo obiskujočih ljubljanskih otrok nemške narodnosti, niso milosti našli pred strogim areopagom v mestni dvorani, — temu se nikakor ne čudimo. Kakor benečanski žid Shylock na svoje dolžno pismo, tako se sklicuje in upira vladajoča stranka našega mestnega starešinstva na besede deželnega šolskega zakona zahtevajoče »petletni povprečni račun.« Juridična pretveza, to je njih branišče, malovreden izgovor njih dozdevna rešitev!

In vendar bomo dokazali v prihodnjem članku, da je slavní naš mestni zbor tudi v tej zadevi, kakor pri mnogih drugih prilikah, se neusmiljeno preneglil!

O ruskih razmerah

piše petrogradski dopisnik v „Polit. Corr.“ z dné 26. novembra takó-le: Dvor namerava tudi letos, kakor uže slednje tri zime, pre-

troškov dostikrat ne more sam zmagovati; pomagajo mu prijatelji, ki jih je treba odškodovati, kolikor koli mogoče, če ne drugače nakloniti jim mora državne službe. A treba se je pobriniti, ker vsa le-ta dobrota traja le malo časa. Mahoma bodo odpeljali molzno kravo v drug hlev. Državni predsednik izvoli se za četriletno službovanje ter imenuje za kongresovim potrjilom višje uradnike, le-ti predlagajo nižje. Čez štiri leta se vse službe izpremené, ako je nastopil nov predsednik. Le-ta čas pa si gospóda krepko v svoj prid obrača. Kdor more od države odtrgati kaj, odrta. Najslabše shajajo kongresniki; njihovo službovanje traja le dve leti; prilika za napolnjevanje žepov je nekoliko prekratka. Leta 1873 so se nekoliko odškodili, ko so si pomnožili plače od 5000 na 7500 dolarjev; a tedanji predsednik Zjedinjenih Držav podpisal je to, od obeh zbornic potrjeno uže postavilo proti temu, da se tudi njegova letna plača poviša od 25000 na 50000 dolarjev.

Kdor se je volil v kak urad, pazi, da izkreše iz tega srečnega slučaja dober kapital, če se mu veliko ne posreči, zadovoljen je z malim. Celó senatorji in reprezentantje, torej častni možje, gospodje, ki se jih ne sme držati niti najmanjši madež, vsaj po naših evropskih nazorih ne, odirajo državo očividno. Deček iz abecednih razredov jim dokaže lahko njihovo tatvino.

Leta 1881 porabili so reprezentantje in

živeti mirno življenje v Gačini, katero bodo motili samo skoro vsakdanji oficijelni ali privatni obiski. Da-si zdaj ni še končnih določil, je vendar skoro gotovo, da se bode carska dvojica po novem letu za dva ali največ tri tedne preselila v Petrograd. Ob tem času bode se obhajalo več dvornih slavnosti, deloma v krasnih dvorinah zimske palače, deloma v Aničkovi palači, v kateri bode to zimo tudi carska dvojica za svojega bavljenja v prestolnici stanovala. Sicer pa, kakor se v dvornih krogih govori, je car od prejšnjega sklepa, nikdar ne preložiti rezidenco v zimsko palačo, odstopil. Govori se, da bode Nj. veličanstvo stanovalo v zdanjem stanovanji velikega kneza admirala Alekseja Aleksandroviča v zapadnem krilu zimske palače, ko hitro se bode velika nova palača, katera se na Mojka-obrežji, admiraliteti nasproti, za velikega kneza zida in je zdaj blizu da dovršena, v meseci septembru prihodnjega leta nje lastniku izročila. Za zdaj se je dvor, kateri se je včeraj sim preselil, nastanil v Aničkovi palači. Tam je tudi carica, katera danes obhaja svoj rojstveni dan, ob 1. uri vzprejemala častitke članov carske obitelji in raznih visokih oseb. Ob 3. uri se je cesarska dvojica peljala na sprehod v odprtem vozu skozi Nevski prospekt in skozi veliko Morskajo. Danes zvečer bodo v vseh gledaliških predstave.

V šolstvu se bodo izvršile kmalu važne preustrojbe. Na višjem mestu so neki prišli do spoznanja, da je število klasičnih gimnazijev nerazmerno veliko, kar se z drugimi besedami pravi, da se preveliko število mladeničev pripravlja za vseučiliške studije. Name-rava se torej, jeden del gimnazijev odpraviti in jih nadomestiti s tehničnimi in obrtnimi šolami. Ni dvojbe, da bi taka reforma, praktično izvedena, bila koristna za državo; na jedni strani bi se hitro zmanjšal takozvani „klasični proletarijat“, kateri sestoji iz klasično omikanih mladih mož, kateri nimajo nobene priložnosti, da bi mogli uporabiti praktično svoje znanje; potem pa bi obrt in rokodelstvo dobila dober narastaj sposobnih močij, katerih ravno zdaj dežela pogreša, ko mora z inozemstvom dostati intenzivno industrijalno tekmovanje. Dozdanje zanemarjanje obrtnega pouka je gotovo mnogo provzročilo zdanji bolni položaj ruske industrije. Nekateri hoté vedeti, da ima ministerstvo za narodno prósve-to v mislih obrtne šole v Švedski, katere so poznate daleč čez meje skandinavske države. Namerava se baje, poslati neko število izvrstnih mladih mož v Stokholm in Gothenburg, da se tam na obrtnih šolah izšolajo, da bodo

senatorji od 3. januarja do 3. februarja: 151 parov škarij, 229 knjižic za zapiske, 437 peresnih nožkov, 348 komadov mila itd. Papirja, peres, svinčnikov, črnila porabilo se je kakor v prodajalnici. Goljufiga zbóde še le dobro v oči, če se številke razdrobé. Senatorjev je 37, v teku jednega meseca porabil je vsak izmed njih: 4 pare škarij, 7 knjižic za zapiske, 12 peresnih nožev, 9 komadov mila itd. Jednako so se védli v zbornici reprezentantov, v istem kratkem času porabilo se je tam 300 parov škarij, 446 žepnik nožev, 769 knjižic za zapiske itd. Lepi zastopniki ljudstva!

In vendar se govori o velikem spoštovanju, ki ga uživajo postave v Ameriki. Res je, najvišjega sodnika Zjedinjenih Držav na primer časté in spoštujejo, kakor v Madridu nadškofa, v Rimu kardinala. Državnim sodnikom odkazuje se v družini ono častno mesto, kakor pri nas škofom, celó kmetski sodnik na deželi ogovarja se s častnim imenom „Squire“. Najskromnejšega uradnika uboga Amerikanec z nedvojno spoštljivostjo in ponižnostjo, ki bi se ne pričakovala od svobodnega, na svojo svobodo in enakopravnost ponosnega Yankeeja. A ne spoštuje se oseba, spoštuje se postava, ki jo je posadila na odločeno ji mesto. Zato se naleti težko na uljudnega uradnika, ker vsak hoče prednosti in veljavo svojega stanu do dna uživati, uživati tudi na to stran, da mu nosi odlični njegov stan dober dobiček.

potem, v Rusijo se vrnivši, mogli na enakih šolah, katere se bodo ustanovile, kot učitelji poučevati. Carica je uže zdavno izrekla željo, da bi se v mnogobrojnih zavodih, kateri pripadajo v „zaklad carice Marije Feodorovne“, v bodoče bolj oziralo na profesionalno izobrazbo.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Predvčerajšnjem prišla je v Budimpešto deputacija deželnega zbora galíškega, sestojéča iz sledečih članov: deželni maršal Zyblikiewicz, škofa Sembratowicz in Dunajevski, nekdanji c. kr. namestnik in minister grof Potocki in knez Sapieha. Nj. veličanstvo cesar sprejme danes to deputacijo. Deputacija zahvalila se bode vladarju za sočutje cesarjevo o priliki velike povodnji v Galiciji ter ga ob jednom prosila za pokroviteljstvo pri podjetjih, katera imajo v prihodnje preprečiti takovo nesrečo.

Gledé obnovenja privilegija avstro-ogerske banke poroča „Fremdenblatt“, da se bode v prvi vrsti oziralo na sledeče pogoje: prvič se ne sme rušiti dualizem banke, drugič mora se ogerskim filijalkam povišati dotacija za 20 do 30 milijonov, in slednjič ima se imenik za lombard pripuščenih vrednostnih papirjev ogerskih pomnožiti. Konečno teži se za tim, da se z gospodarstvom se pečajočemu občinstvu olajša kredit.

Tuje dežele.

Iz Rima poroča se „Pol. Corr.“, da se bode pravilnik ugovorjen med avstro-ogersko in italijansko vlado gledé ribarenja v Adriji uže prihodnje dni priobčil.

Iz Pariza prihajajo poročila, ki govoré o krizi v francoskem ministerstvu. Francoska komora zavrgla je namreč z naznatno večino od vlade predloženi načrt zakona o volitvah v senat.

Konflikt med Gladstonejevim kabinetom in večino gospodske zbornice angleškega parlamenta rešil se bode vendar-le povoljno. Vlada predložila je uže zbornici poslancev zahtevano novo razdeljenje volilnih okrajev; dolenja zbornica bode ta zakonski načrt gotovo sprejela, potem se tudi gorenja zbornica ne bode obotavljala odobriti volilno reformo.

V severo-amerikanskih Zjedinjenih državah otvoril se je včeraj kongres. Govor predsednika republike naglašá prijateljske razmere Zjedinjenih držav z vsemi tujimi vlastmi. To je zadnja sesija sedanjega kongresa; meseca marcija uže vršile se bodo nove volitve.

Po vsi Ameriki znani slepar Tweed se je dal leta 1870 voliti v newyorski državi za nadzornika stavb in cestá. Le-ta posel prinesel mu je v poltretjem letu 12 milijonov dolarjev. Skubil bi bil državo še dalje, a jeden njegovih drugov, ki mu od Tweedovih sleparij ni pripal pričakovani del, pahnil ga je proč od teh polnih jasljev ter segel sam v državno zakladnico do komolcev. Njegov drugi naslednik v tej skoro ministerski časti je bil nek Morrissey. Svojo karijero je pričel kakor pomagač pri psarju, za tem je postal „boxer“, kopač v zlatem rudniku, naposled javni bori-telj; o tej priliki ga je njegov nasprotnik neusmiljeno premekastil. Taki možje se vé da ne delajo svojemur uradu časti. Vender so pa Tweeda, dasi je govoril o njegovih sleparijah vsak otrok, volili za senatorja, torej ga dvignili na jedno najčastnejših mest.

Taki in jednaki možje obstopijo državne blagajnice ter prestrežejo vse, kar prihaja iz njih, drugi pa skrbé, da ne prihaja nič vanje; izraz za to očitno tatvino je „Whiskey-Ring“.

Pivarji in pripravljanci žganja so v zvezi z vladnimi nadzorniki, celó v ministerstvu sedé ogleduhi in varuhi, ki sporočajo pivarjem, žganjarjem in gostilničarjem še o dovolj pravem času svarila in pouke v tem, kdaj bode prišel nadzornik in kaj se kuje sploh proti njim. Po tej poti oslepari se država za mnogo milijonov na leto.

Podkupljiv je amerikanski uradnik skoro

Dopisi.

Z Notranjskega, 3. decembra. (Izv. dop.)
Dovolite, da vam povem malo dogodbo v svarilo, da se nikoli ne boste peljali z Rakeka s pošto v Ribnico ali na Bloško Polico. Le čujte! V nedeljo 30. novembra peljal sem se z bloško pošto z Rakeka. Ker je čez noč močno sneg zapadel, se zna, da smo kaj počasi sneg gazili. Ob cesti nad Bloško Polico pa ni bilo nikakih kolcev ob cesti — mi vsi peteri potovalci ugibali smo nekaj časa, kje cestni tir drži — nakrat pa smo bili pod cesto. Nesreča bila bi gotovo, ako bi pametni konji ne bili takoj se vstavili. Hvaležen nam je bil poštni hlapec, da smo mu mi korenjaki voz vzdignili.

V Novo vas prišedši zvedel sem takoj, da se je tudi (ponočna) ribniška in iz Ložkega Potoka pošta zvrnila.

V smrtni nevarnosti bil je postiljon ribniške pošte. Oni je zgrešil pot velikokrat pri Sodražici, ko je pod Runarsko prišel, zmešalo se mu je tako, da je bil prisiljen sredi njiv in travnikov izpreči in zavetja iskati v vasi Studenci. Proti jutri podal se je naprej in groza ga je spreletela, ko vidi, da je komaj seženj pred neko veliko skalnato votlino vstavil — še nekaj stopinj in proč bi bilo z njim in s konji. Se vé da je precej slavna bloška županija ukazala kolce ob cesti postaviti; sicer pa ni tako natančno ako kolce en meter pod ali nad cesto stoji! — Ko sem se drugi dan nazaj peljal — videl sem hvala Bogu ob cesti — na neprimerni daljavi jedno od druge tenke palčice, skoro šibice, na vse strani vetra stati in ležati! Kaj ni čas te kolce prej postaviti, dokler snega ni?

Razne vesti.

— (Ubogi uradniki!) Važen sklep bil je narejen te dni v ministerskem svetu. Sklenilo se je namreč, da se meseci uradnikom podaljšajo za 15 dni, to se pravi, da se namesto čez 30 dni izplača mesečna svota še le čez 45 dni. Z družimi besedami rečeno, skrti se uradniška plača za jedno tretjino! To se pa se vé da ni pripetilo pri nas, temveč doli v rajskem Carigradu. Ubogim uradnikom se je pa dala tolažba, da se bode od sedeja naprej — redno plačevalo. Je tudi nekaj, ko bi le istina ostalo!

— (Nova bolnišnica.) Usmiljeni bratje na Dunaji, znani dobrodušni redovniki, sezidali so po dolgem trudu in naporu novo bolnišnico, ki je

vsak, celó sodniki, ki imajo za posamezne paragrafe posebne cene. Zlasti na zapadu iz divjih, zapuščenih samot poročajo se skoro neverjetni prigodki. Tatovi, tolrovaji, vsakemu poštenemu in nepoštenemu človeku dobro poznani ubijalci hodijo varni in brez skrbi mimo sodnikov, bodi-si, da je sodnijska moč prešibka, sodniki sami se jih bojé, bodi-si, da so sodnike podkupili, ali pa so celó ondotni stanovniki na hudodelnikovi strani. Sodnijske obravnave so malokje tako zanimljive, ko v Ameriki. Porotne sodnije izpoznava dostikrat notorične hudodelce za nekrive in pred sodnijo čakajoče ljudstvo spremlja jih v slovesnem sprevodu od sodnije po mestu.

Čim več je tat vkral, tim bolj ga miluje občinstvo, če je bil toliko neroden, ali toliko nesrečen, da je pal sodniji v roke. Če zapró lačnega reveža, ki je stegnil sestrano roko po tujem kosu kruha, ne briga se zanj živa duša, če pa vkrade kak bankin uradnik 100 000 ali če seže kak vladin blagajničar do komolcev v državno blagajnico, tekoj se oglasi zanj obilica ljudstva tožeč njegovo nesrečno usodo ter zavračajoč vso krivdo zgolj na neugodne razmere in druge situacije okolice. Tweedovega tovariša, Garry Geneta, ki mu je dal Tweed za njegovo prijateljsko pomoč pri odiranju države en milijon, kaznovali so z šest meseci ječe. Gotovo smešno majhna kazen, a občinstvu bila je prevelika. Po časopisih pisala so se retorično ozaljšana poročila o obravnavi,

preskrbljena z vsemi modernimi pripravami in iznajdbami. Kardinal Ganglbauer bode novi zavod v saboto z veliko slovesnostjo blagoslovil. V bolnišnico bodo se sprejemali bolniki brez razločka veroizpovedanja.

— (Blatno Jezero.) Jako redek slučaj pripetil se je v letošnji hudi zimi na Blatnem Jezeru na Ogorskem. Kakor namreč poroča „B. H.“, je jezero v mesecu novembru pokrilo se z debelo ledeno skorijo. To je baje prvič v tem stoletju.

— (Eksplozija parnika na Donavi.) Na parniku „Linzi“, last podonavskega parobrodne družstva, razpočil se je te dni blizu ogorske stolnice kotel. Moža, ki je stal pri stroju, vrigel je ogromni parni tlak ob tla; pri tem se je toliko poškodoval, da je kmalu potem umrl. Tudi mašinista je sopar hudo opeknel.

— (Vezuv se giblje!) Iz Napolja se v 26. dan m. m. poroča: Mi smo zdaj v sredi med mrazom in ognjem. Na jedni strani vlada sibirski mrzloti, na drugi pa kaže Vezuv resno voljo, da hoče začeti bljeveriti. Do provincije Salerno pokriva polje in goro precej debela snežena odeja, katera daje okolici interesanten značaj. Da se je v Vezuvu pričelo v slednjem času gibati, dokazujeta dve novi odprtini. Do zdaj je iz novih odprtini prišlo še malo lave, zato se nadejamo, da ne bode začel ognjenik resno bljeveriti.

— (Požar v bolnici.) Pred nekaterimi dnevi nastal je v bolnici San Tommaso v Genovi po noči ogenj, kateri se je, ker je bilo viharo, tako brzo razširil, da je bilo vse poslopje in sosešnje v ognju. Le z veliko nevarnostjo se je posrečilo ognjegascem, rešiti mnogobrojne bolnike.

— (Ladija se ponesrečila.) Pred kratkim trčila sta parobrod na vijake „Durango“ in železna ladija vkup v angleškem kanalu, parobrod se je tako poškodoval, da se je jel potapljati, in utonilo je izmed jedindvajset mornarjev na parobrodu dvajset. Oni jedini, kateri se je rešil potopa, je kmalu potem umrl za ranami, katere je dobil pri udaru. Razen mornarjev pa je utonilo še več drugih oseb, vseh vkup štiriindvajset.

— (Madama Clovis Hughesova.) Ves Pariz peča se te dni z veliko razburjenostjo z zločinom, čegar glavna oseba je soproga mladega radikalnega poslanca in pesnika Clovis Hughes-a. Nekov agent, z imenom Morin, pričal je zoper ujo, da je kot deklica imela nepošteno znanje z oženjenim možem. Skazalo se je, da je agent lagal in krivo pričal. Sodnija je vsled tega nesramnega človeka obsodila na dve leti ječe. Morin je zbežal v Belgijo, o tem pa je napravil priziv zoper sodbo prve instance; dokler priziv ni rešen, dovoljuje zakon obtožencu svobodno gibanje

o „lepem“, „velikodušnem kavalirju“, o možatih lastnostih tega „princa Hala“. Videlo se je iz vsega, da ljudstvo s sodniki ni jeduacih misli. To zanimanje za velike tatove, sleparje in hudodelce, ki se prične na pr. uže tudi v Avstriji, zlasti na Dunaji ugnjezdevati ter je dokaz ljudske vzprienosti, kazi mladino. Podkupljeni žurnalisti in nevestni politiki slikajo ji možatost teh rokonavsev s živimi barvami, in časopise beroča mladina pričinja naposled verjeti, da se nahajajo žlahni značaji zgolj med tatovi in klateži.

K sklepu zimo še nekoliko besedi o hvaljeni enakosti ameriških državljanov. Razglašeno je po Evropi, da se v Ameriki ne dela med posamezniki nikak razloček. Berač in grof veljata jednako. Čim čudneje je, da bodó Amerikanca častni naslovi jednako v oči, kakor pri nas, če ne še bolj. „Kdor je senator“, pravi Hübner (*Spaziergang um die Welt* I. 50.) „gouverneur, nadpolkovnik, general, da si tudi general mestne garde, in število le teh je legija, nazivlje se vedno z naslovom, nikoli s priimkom. Jednako častena čutita se obá, oni, ki nazivlja in oni, ki mu naslov velja. Kar pa se celo tiče plemenitih naslovov, tega prepovedanega sadu republikancev izgovarjajo se s pravo slastjo. To ni pretirano!“ — Kjer koli se je pokazal in so vedeli, kdo je, ogo-varjali so ga vselej in povsod le z baronom in vedno z baronom. Stare ameriške družine poudarjajo rade, da so potomci prvih ho-

— in to je porabil Morin, da je prišel v Pariz nazaj in kjerkoli le mogel, obrekoval mlado ženo. Vsak teden dobival je Hughes brezštevilo listnic, napisanih z nesramnim obrekovanjem zoper njegovo soprogo, kateri je trdno zaupal. Uboga žena je bila vsled tega silno razburjena in ko je čula, kedaj se ima nova obravnava vršiti pred apelnim senatom, kupila si je revolver in šla k sodišču. Tu je dobil Morin novih 15 dni odloga; ko je odhajal, stopila je madama Hughesova k njemu in šestkrat ustrelila na obrekovalca. Štirje strelji so zadeli. Redarji so takoj prijeli mlado ženo in jo tirali z njenim soprogom vred na policijo. Tu je mirno izjavila, da je svoje dejanje uže dalj časa nameravala, da bi se znebila nesramnega obrekovalca, ki je postajal od dne do dne predrznejši in silovitejši. Morin je bil kmalo nezavesten in zdaj javlja listi, da je uže umrl. — Javno mnenje pariškega prebivalstva je na strani madame Hughesove. Vsi časniki pišejo simpatično zanjo in ljudstvo se v tolpah zbira pred sodnijsko palačo, z občudovalnimi glasi zahtevajo, da se maščevalka svoje časti oprosti. V kratkem bode javna obravnava pred porotniki in lahko je mogoče, da osvobodí mlado ženo. — Gotovo je bilo postopanje obrekovalčeve vredno kazni, a nam se zdi, da taka radikalna lastna pomoč, kakeršno si je napravila madama Hughesova, vender ne bi smela se pripetiti v civilizirani državi. Umor je umor.

— (Spomenik Vergilu.) Dne 30. m. m. se je v Mantovi slovesno odkril Vergilu spomenik v navzočnosti višjih oblastev, mnogobrojnih deputacij od učenih zavodov in društev, kakor tudi časnikarskih zastopnikov in obile množice prebivalstva iz okolice. Carducci je proslavljal v sijajnem govoru Vergila kot pesnika in poljedelca. Potem so udeleženci obiskali kraje, kjer je bil, kakor se pripoveda, rojen Vergil in kjer je živel. Na to se je priredil banket, pri katerem so se govorile duhovite napitnice.

— (Ceni slaniki.) Letos so ogromno slanikov vjeli v severnih krajih. Nad 300 000 sodov so jih napolnili in skoro 250 000 sodov poslali na kontinent.

Domače stvari.

— (Deželni in državni poslanec gosp. Karol Klun) bil je včeraj dopoldne po korarski maši v stolni cerkvi kot novoimenovani kanonik Wollwitzove ustanove slovesno nastavljen.

— (Premembe posestva.) Gosp. L. Pirkerjevo hišo v Špitalskih ulicah kupil je gospod M. Sós, hišo gosp. prof. J. Klemenčiča v Hrenovih ulicah št. 7 kupil je gosp. K. Sirnik in po kranjski stavbeni družbi zidano hišo na Tržaški cesti št. 3 kupila je gospa Helena Lenk.

landskih priseljencev ali angleških ubeglih puritanov ali francoskih Hugonotov. Hübner je večkrat čul Amerikance: „Naša družina je zeló stara!“ — „Naši predniki so prišli pred 200 leti v Ameriko!“ — „Mi imamo na Angleškem sorodnike, ki sedé v pairski zbornici!“ ali: „Mi smo potomci hugenotskih plemičev, ki so pred razglasom v Nantes-u na francoskem mnogo veljali“ itd.

Na železnica na pr. podajajo uradniki in strežaji vsacemu rokó, še preradi celó, le zamorcu ne. — Taka je enakost v istini! Politčna in socialna enakost ste si po polnoma nasproti. Zamorci postajajo postavodajalci, celó podpredsedniki Zjedinjenih držav, v Washingtonu jim je dovoljeno izbirati si v javnih vozech najboljše prostore, a celó težak se noče z njimi v jedno vrsto šteti.

Na vseh koncih in krajih delajo Zjedinjene Države utis mlade, nedovršene države, otroku podobne, ki se spušta še le na noge. Velikansko bogastvo leži vrhu zemlje in pod zemljo; če kateri rod človeški sposoben je ameriški, da si ga obrne v prid.

Z divjo naravo bje se še trd boj, v vseh stanovih je mimo čvrstih trdnih korenin mnogo zeló bolnih odrastkov, a krepki rod ameriški iztrebil jih bode, če se zlepa ne bode dalo, s silo. Ameriki obeta se lepa prihodnost, da si tudi ne vseskozi med sedanjimi razmerami.

— (Na Mfklavžev večer) v soboto dne 6. t. m. priredi ljubljanski „Sokol“ s prijaznim sodelovanjem jednega oddelka čitalniškega pevskega zbora v ljubljanski čitalnici zabavo s prav zanimljivim vzporedom. Vstopnina znaša za članove društva in njih družino po 20 kr. za osebo, za člane drugih narodnih društev in prijatelje „Sokola“ pa po 50 kr. za osebo, za otroke se plača samo po 10 kr. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Požarina kronika.) Dne 29. nov. nastal je v Teučišah pri kožarju Ivanu Perucu ogenj. Požar začel se je pod slamnato streho in kmalo je bila lesena hiša vsa v plamenu. Razven nje zgorelo je gospodarsko poslopje in dokaj krma; kožarju Matiju Erzarju uničil je sovražni element hlev, skedenj, vso krmo in nekaj gospodarskega orodja. Tudi dva prašiča sta zgorela. Ivan Peruc ima škode 1270 gld. Erzar pa 300 gld.

— („Kresa“) 12. številka ima naslednjo vsebino: Kmetski triumvirat. (Historičen roman.) Spisal Anton Koder. — V gozdu. A. Funtek. — Vijóla. A. Funtek. — Očetov tovariš. Novelica. Spisala Pavlina Pakkova. — Na jezeru. (Slovenska pravljica.) O. Purgaj. — Zakonska ljubezen. — Divji mož ujet. M. Tonejcek. — Narodne pripovedke. Priobčuje Mat. Valjavec. — Matija Ahacelj Spisal J. Scheinigg. — Stanko Vraz, zbiratelj slovenskih narodnih pesni. Sp. And. Fekonja. — Prineski k slovstveni zgodovini bosanski. M. Napotnik. — Kako se je prav za prav pisal Thomas de Cilia? Sp. Davorin Trstenjak. — Poročilo o hrvaški književnosti. Sp. J. Steklasa. — Drobnoti. — „Kres“ izhajal bode nadalje v prihodnjem letu vsakega prvega v meseci po jeden snopič na 3 do 4 polah. Velja na leto 4 gld. Za dijake samo 3 gld. za vse leto. Naročnina naj se pošilja tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovci, in sicer, če možno uže do 25. decembra t. l., da se bode vedelo, koliko naj se tiska prvega snopiča. Sodelovanjem prof. dr. Greg. Kreka in župn. Davorina Trstenjaka ureduje „Kres“ dr. Jakob Sket, prof. v Celovci.

— („Slovensko društvo“) imelo bode prihodnji občni zbor dne 28. t. m. v Mariboru. Tedaj se bode volil nov odbor in razgovarjalo se bode o važnih zadevah.

— (V poštne hranilnice) vložilo se je v meseci novembru v Avstriji 95.10 milijonov, izplačalo pa 85.10 milijonov. Štajerska, [Koroška in Kranjska so vložile v meseci novembru 714.261 goldinarjev, izplačalo pa se je 238.462 goldinarjev.

— (Poskus samomora.) Iz Maribora se poroča: Dne 1. t. m. popival je v veseli družbi v gostilni mesarja Weissa v Dravskih ulicah nekov krojašk pomočnik. Nenadno skoči po konci, zbeži brez klobuka iz gostilne ter teče na most čez Dravo — in plane v Dravo. Kmalu pa se je ohladil; priplaval je zopet na breg, kjer ga je čakal redarstvenik ter ga spremil na suho ležišče.

— (Posojilnica v Mariboru) imela je v prošlem meseci novembru 28.453 gld. 57 kr. dohodkov in 25.877 gld. 37 kr. izdatkov, torej prometa 54.330 gld. 94 kr. Od 1. januarja do 1. decembra t. l. so znašali dohodki 223.157 gld. 23 kr., izdatki pa 220.581 gold. 3 kr. Skupni promet v minolih 11 mesecih je torej znašal 443.783 gld. 26 kr.

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dne 2. decembra.

(Konec.)

Mest. odb. dr. Zarnik pravi, da je bilo vse poročilo o tej zadevi uže preobširno in da se je sploh uže preveč govorilo. Stališče dr. Bleiweisovo da ni praktično; če bi hoteli stopiti na praktično stališče, naj bi se obrnili do kranjske hranilnice, naj to šolo vzdržuje. On stavi resolucijo: „Slavni mestni zbor naj sklone, da se ne spušča o tej zadevi v nobeno razpravo ter se o njej preide na dnevni red.“

Mest. odb. Hribar meni, da če pride ta zadeva pred najvišjo oblast, nas bodo pač primorali, ustanoviti nemške šole, a tedaj se odpravi tudi

ministerski ukaz, kateri namerava germanizacijo naših slovenskih šol; in če bi dobili slovensko šolo, potem bi bili tudi pripravljeni, ustanoviti nemško, a prej zahtevamo pravico.

Mest. odb. dr. Tavčar pravi, da se moramo držati zakona, če odstopimo od zakona ter se kažemo popustljive, vzeli nam bodo vedno več in končno zahtevali bi glave, in morda bi jih popustljivi gospodje voljno dali. Kdor je zavesten narodnjak, mora se postaviti na postavno stališče, ne pa na praktično. In če je g. dr. Bleiweis mnenj, da bi hranilnica ne smela ustanoviti nemške šole, če jo mi ustanovimo, ni to resnično, kajti po § 70 se ustanovitev privatnega zavoda zabraniti ne more, če se je v tem paragrafu označenim pogojem zadostilo. Mi bi z današnjim sklepom, meni govornik, ne mogli zabraniti sklep hranilnice. Povsodi se narodnosti branijo tujih šol med seboj; res, da so jih primorali take ustanoviti, a ustanovile so se še le tedaj, ko so najvišja oblastva to kot v zakonu utemeljeno dokazala. Če se omenja, da se je ustanovitev šole za drugo narodnost prisilila, se je to zgodilo še le tedaj, ko se je vse natanko preiskalo. Vi pa hočete kar tjā v jeden dan ustanoviti šolo, predno se je stvar preiskala, saj so se zahtevali izkazi o obisku otrok nemške narodnosti povprečno izza petih let, in vendar se to ni zgodilo. Šolski odsek da je mnenja, da se do zdaj ni zadostno preiskalo, da se za zdaj nemška šola ne ustanovi, ker se zadostno ni dokazala potreba. Preišče naj se zadostno in dokaže naj se zakonita potreba, potem da bomo tudi mi drugega mnenja. Tú gre za interes mesia, naprava nemške šole bode drag eksperiment, in govornik se nadeja, da bode vsak odbornik oddal svoj glas ne le za narodnost, marveč tudi za zakon. (Dobro!)

Pri glasovanju pade predlog dr. Zarnika; za dr. Bleiweisov predlog glasuje 7 odbornikov, torej tudi pade; vzprejme pa se odsekov predlog z 10 glasovi.

III. V imenu šolskega odseka poroča mestni odbornik Gogola o prošnji učiteljice Ernestine Kernove za petletnico. Poročevalec predlaga, naj se Ernestini Kernovi dovoli petletnica z dnem prvega novembra 1883. l. počenši. — Predlog se vzprejme.

Dalje predlaga poročevalec: Reši naj se vprašanje gledé petletnic, in sicer da imajo učitelji pravico do petletnic še le tedaj, ko je preteklo pet let od tistega časa, ko so se v višjo plačo pomaknili, ali se jim je plača povišala. Ta sklep pa naj ne velja gledé tistih petletnic, katere so se prej dovolile. — Predlog se vzprejme.

Poročilo o računu dotacijona za tukajšnjo c. kr. veliko realko pro 1883 se vzame v znanje.

Nekaj točk se odstavi z dnevnega reda, VII. Mest. odb. Iv. Počivalnik stavi samostalni predlog, naj bi se na ljubljanskih živinskih sejmihi tržna pristojbina za konje, vole in biko znižala s 40 kr. na 20 kr., za krave, junice in telice pa s 30 kr. tudi na 20 kr., ker bi bilo to na korist ljubljanskemu mestu, češ, da bi dohajalo več prodajalcev na sejm, kakor zdaj, ker ne morejo plačevati tako visoke pristojbine. Konečno stavi predlog, naj se to izroči finačnemu odseku v pretres.

Mest. odb. Ledenig meni, naj bi se k posvetovanju tega predloga povabil tudi glavnični direktorij. — Oba predloga se vzprejmeta.

Konec javne seje ob 1/2 9. uri.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Berolin, 3. decembra. V državnem zboru govoril je Bismarck proti Windthorstovemu predlogu o odpravi ekspatriacijskega zakona; on je naglašal potrebo posebno v poljskih okrajih ter rekel, da zakon ne prikrajuje cerkvi svobode, da je samo proti političnim agitacijam duhovnikov v Poljski naperjeno. Pruska vlada da more čakati in da bode kuriji samo tedaj dala nove koncesije, če se bode od one strani dala koncesija, da se napravi mir. Konečno se je vzprejel Windthorstov predlog z 217 proti 93 glasovom.

London, 3. decembra. „Times“ poročajo, da se je med francoskimi mornarji pokazala kolera.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 4. decembra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	81.85
„ „ „ srebri	82.90
Zlata renta	104.35
5% avstr. renta	97.10
Delnice narodne banke	871. —
Kreditne delnice	306.60
London 10 lir sterling	123.15
20 frankovec	9.74 ⁵
Cekini c. kr.	5.77
100 drž. mark	80.15

Uradni glasnik

z dne 4. decembra.

Eks. javne dražbe: V Kostanjevici zemljišče Janeza Unetiča iz Gradaca (805 gld.) dne 7. januarja; zemljišče Mart. in Marije Derganc z Ponikve (1450 gld.) dne 7. januarja. — V Radečah zemljišče Filipa Prejela z Studenca (391 gld.) dne 13. januarja; zemljišča Ig. Ullija iz Radeč dne 23. decembra. — V Zatičini posestvo Matevža Kastelica z Pristave (1210 gld.) dne 8. januarja. — V Vipavi zemljišča Fr. Krečič iz Goč (1277 gold. 50 kr.) dne 27. januarja. — V Krškem posestvo Jak. Šviglja iz Nove Gore (1385 gld.) dne 20. decembra; posestvo Ane Judež iz Nove Gore (782 gold. 50 kr.) dne 24. januarja.

Tujci.

Dne 2. decembra.

Pri Maliči: Stutezki, trgovec, in Wiese, potovalec, z rodbino z Dunaja. — Svetina, trgovec, iz Linca. — Burnik, zasebnica, iz Kamnika. — Nowak, zasebnica, iz Št. Mihela. — Obereigner, nadlogar, iz Šneperka. — Globočnik, fužinar, iz Železnikov. Pri Slonu: Fischer, trgovec, s soprogo, in Poll, potovalec, z Dunaja. — Weiss, trgovec, iz Siska. — Kozelj, zasebnik, iz Novega Marofa. — Weber, posestnik, iz Zalega Loga. Pri Južnem kolodvoru: Šorli, zasebnica, iz Gradca. — Potvinšek, zasebnica, iz Maribora. — Wewzier, agent, iz Pulja.

Umrli so:

Dne 3. decembra. Anton Rekar, želez. sprevednik, 39 l., Sv. Petra cesta št. 42, jetika.

V civilni bolnici:

Dne 1. decembra. Gregor Peternel, dninar, 24 l., jetika.

Tržne cene.

V Ljubljani, 3. dec.: Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 31 kr., domače 6 gld. 50 kr.; ječmen 4 gld. 71 kr.; reš 5 gld. 4 kr.; ajda 4 gld. 55 kr.; proso 4 gld. 71 kr.; tursica 5 gld. 40 kr.; oves 3 gld. 9 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 92 kr., salo po 82 kr., špeh po 58 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 3 1/2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 58 kr., svinjina 54 kr., drobniško po 36 kr. — Piške po 45 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm
3. dec.	7. zjutraj	742.04	-17.0	zpd. sl.	megla	
	2. pop.	741.30	-10.4	jzpd. sl.	js.	0.00
	9. zvečer	740.85	-14.8	bzv.	»	

Ljubljanski nazidni koledár za notice za leto 1885

na trdem papirji po 25 kr.

Ljubljanski nazidni koledár za leto 1885

na trdem papirji po 20 kr.

Razpečevalcem dovoljuje se popust ali rabat.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bambergova

kujgotrznica v Ljubljani, Kongresni trg št. 2.